53. ՊՈՉՈՎ ՊԱՌԱՎ

Կէլնի, չէլնի իրիկ-կնիկըմ: Կնիկ կմեռնի, կմնա էրկու ախչիկ ինան մարթ:

Ախչիկ կասի. - Բաբո՛, փսայվի, ինչի՞ չես փսայվե:

Խեր կասի. - Չուր իմ փողփըտե գյավազան գյեփին չառնի, իմ փողփըտե չարուխ չծայվի, ես չեմ փսայվի:

Քյանի որ խեր կիտեր որ ինքյ փսայվեր, պիտի խորթ մեր գյեր, ախչկըներուց խեղճ աներ, հա ըսնա կասեր, որ օր ընցուցեր:

Ախչկըներ կպիրեն մախսուս կծակեն չարուխ, գյավազան էլ գյեփին կտնեն, կասեն. - Բաբո՛, քյո չարուխ ծայվե, քյո գյավազան գյեփին առեց:

Խեր կասի. - Ծեր մուր ծեր ճակատ, ես ծե աղեկ ուզիսի, ասի. չփսայվեմ, չում իմ ախչըկներ ճոճանան:

Խեր կփսայվի: Խորթ մեր կուգյա փանակ կսըրի, կտնի իրկան ծեռ, կասի. - Դե էլի՛, քյո ախչկըներ ասո փար, չոլի մը մեչ ըսպանի, արուն պե, ես փիսնամ:

Մարթու չարեն կկըտրի, կասնի ախչկըներ կտանի մեչ ծորի մը, խավքյըմ կպըռնի, վիգ կկտրի, կոռ կզանի գյեփին, կոռտիկ կթալի վերեն, ախչկըներ կպառկցուցի խով, ինքյ ուր ծեռն ու դոշ կարընոգի, կպիրի ուր կնգյան նշանց կուտա, կասի. - Դե թո քյո սիրտ խովնա, փարա իմ ախչկըներ մորթիցի:

Ախչկըներ կմնան մեչ չոլ դաշտին: Կուլան, կէրթան դեն, կուգյան դես, կասեն.

Կոռ կա,
Կոռտիկ կա,
Բաբոն չկա:

Մարթըմ կուգյա կասի. - Ախչի՛կ, ինչի՞ կուլաքյ:

Ախչկըներ կասեն.

Կոռ կա,
Կոռտիկ կա,
Բաբոն չկա:

Էտ մարթ կէլնի ախչկըներ կառնի, կէրթա ուր կնգյան կասի. - Կնիկ, էսա ախչկըներ պիտի պախես:

Կնիկ կասի. - Ի՞նչ կանդար ոճլոտ-աղտոտ պան կա՝ պիրես, ինչի՝ վա՞ղոք ի կանես:

Մարթու չարեն կկտրի, ուր վարոք տեյի կպախի, կտանի պառավըմ պըռնի, ախչկըներաց առճև բեռլամա կշախի:

Ախչիկ օրըմ կասի. - Պառա՛վ, պառավ, խալամիկ տուր, ես էրթամ ճյուր պիրեմ, ախպյուր տիսնամ:

Կէլնի կէրթա: Թաքավորի լաճ էն գյախ ուր ծին կառնի պիրի ճրելուն: Ախչկան շառավել կգանի մեչ ճրյուն, ծին կխըռտնի, կխըրխընջա, ճյուր չիմե:

Թաքավորու լաճ որ ախչիկ կտիսնա՝ խելքյ կէրթա: Կտառնա տուն, մոր կասի. - Մարե՛, պատվու տան ախչիկ կամեցի զիկ:

- Բալա՛մ, - կասի, - տյու չե՞ս ամչընա, քյո անուն, էն ֆուքարա ախչիկ, արե քյե վազիրի, թաքավորի ախչիկ ուզեմ:

Մերն ի, չարեն կկտրի, կէլնի կէրթա, կասի. «Վա՜խ, ես իմ անուն, էսա ֆուքարա ախչիկ»: Մյուքյում կկտրի, կէրթա կնշանի, կառնի կպիրի:

Թաժա խարս իբկան կասի. - Քյե ոսկե ճկոթ, ոսկե բըռչամ լաճ ախչիկ պիրեմ:

Խարս կմնա տղով: Ին ամիս, ին օր կթըմմի, ախչիկ աղվորթմաց կայտոկի՝ ոսկե ճկոթ, ոսկե բըռչամ լաճ ախչիկ կպիրի:

Խարսի կիսուր կասի. «Կայնի՛ տանեմ թալեմ մեչ խորին, մերն, ուր տղեյներ, նոր էրթամ տղիս խաբար տամ, նոր կնիկ կընդնեմ, ասեմ՝ քյո կնիկ մեռավ, նոր փսակեմ»:

Խարս ուր ջուխտ կոնդախներով, մեչ մեզրին փաթըթուկ, մեչ խորին կմնա անութի-ծարավ:

Ժամխար կէլնի ժամու տանիս, ժամ կգանի: Կնիկ խորի մեչեն կբոռա կասի.

- Ժամկոչ, ժամ կգանես,
Խաչ քյո իրես կխանես,
Թաքավորու լաճուն պարով անես,
Ասես. Ոսկե ճկոթ, ոսկե բըռչամ
Լաճ ախչիկ ի պիրե,
Մեչ մեզրին ի փաթյութե,
Մեչ խորին ծվարե:

Ժամկոչ կգարզընդի: Մարթըմ կպիրի, էտա ախչիկ ուր կոնդախներով խորիյ կխանի: Կէրթան թաքավորու լաճուն կասեն: Լաճ կուգյա, ուր կնիկ կոնդըխներով կտանի:

Ախչկան խեր կմնա, օրըմ կուգյա: Ախչկըներ ուրենց խեր կճանչընան, խեր ուր ախչկըներ չճանչընա: Ախչիկ ուր խեր կպիրի տուն, կասի. - Պարեկա՛մ, նստի քյե մասալ մ'ասեմ, իմ գյլխու գյացած քյե քսա անեմ:

Ախչիկ կնստի մեկիկ-մեկիկ ուր գյլխու գյացած քսա կանի:

Խեր, ախչկըներ հ'իրար կճանչընան: Խեր կասի. - Էլի էրթանք իմ տուն, տուքյ իմ ախչկըներն եք:

Կառնի կէրթա:

Խորթ մեր կասի. «Իմ իրիկ գի խապեց, չտարավ կորսցուց: Կայնի, ես իմ ծեռնով անեմ»:

Կէլնի ճյուր կտայցուցի, որ ախչկա գյլոխ վլա:

Ախչկըներաց կասի. - Ա՜խ, մեր մեռնի ծեր գյլխուն: Քյանի օր ի որ ծեր գյլոխ սնվլա յի: Էկեքյ ծե լոխկըցուցեմ:

Կտանի սախեն: Եռման ճյուր կլցի ախչկըներաց գյլխու վերեն:

Ախչկըներ կասեն. - Ամա՜ն, մարե, տաքյ ի:

Կասի. - Չէ, քյե մեռնեմ, ի՞նչ տաքյ:

Ճյուր որ քիչ մ'էլ կլցի, աստրծու խրամանքյով ախչիկ կէլնի պուպու, սանդր վեր գյլխուն կթըռնի:

Քյոր քյուրոչ կասի. - Պուպու՛:

Էն էլ կասի. - Ի՞նչ ի, ճուճու:

- Ի՞նչ ես թըխե:

- Ութ, ութ:

- Ո՞ր տեղն ես տըրե:

- Պուտուկ:

Էն թաքավորու լաճու կնիկ որ ճյուր կլցվի վերեն, կէլնի պուպու, կթըռնի, ուր քյուրոչ կասի.

- Ես էլա պուպու, թըռա, էլ էն խոր տուն չէրթաս: Կնա՛ էն պառվու տուն, էնտեղ ապրի: Ես կուգյամ վեր պատին քյե կխասկըցուցեմ, տյու արե ըսկուն մեյ-մեկու կտիսնանքյ:

Էն օրիյ սորա սաղ մնացուկ ախչիկ կէրթա պառվու տուն:

Պուպուն կուգյա վեր պատին: Կասի: - Ճուճու:

Կասի. - Ի՞նչ ի, պուպու:

- Ի՞նչ ես թըխե:

- Ութ, ութ:

- Ո՞ր տեղն ես տըրե:

- Պուտուկ: